

Sygn. akt III AUz 162/12

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Feliksa Wilk
Sędziowie:	SSA Maria Szaroma SSA Marta Fidzińska - Juszcak (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Elżbieta Bałaban

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **R. S.**

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

przy uczestnictwie P. Ż. i A. S.

o ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia wnioskodawcy R. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 2 lipca 2012 r. sygn. akt VIII U 1255/06

p o s t a n a w i a :

u c h y l i ć punkt II zaskarżonego postanowienia, znieść postępowanie od dnia 2 lipca 2012 r. i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Krakowie do ponownego rozpoznania.

sygn. akt III AUz 162/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2012r. wydanym na posiedzeniu niejawnym Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek R. S. z dnia 20 czerwca 2012r. o przeprowadzenie dowodu z akt tamtejszego Sądu sygn. VIII U 1745/07 i zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia tejże sprawy (pkt I); i umorzył postępowanie (pkt II). Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu postanowienia przedstawił chronologicznie zaskarżone decyzje wydane przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z odniesieniem się do treści każdej z nich. Podkreślił, że postępowanie w sprawie odwołania od decyzji z dnia 28.02.2006r. (...), (...) zostało postanowieniem z dnia 29.11.2006r., do sygn. 1255/06 umorzone, zaś sprawy sądowe o sygn. VIII U 2606/06 i VIII U 2607/06 zostały połączone ze sprawą VIII U 1255/06.Następnie opisał Sąd liczbę 22-ch decyzji jakie Prezes KRUS

wydał w sprawie ubezpieczenia R. S. w okresie od 13.12.1996r. do 20.03.2007r. i stwierdził, że w wyniku sądowego postępowania odwoławczego prawomocne są na mocy wyroku wydanego w sprawie sygn.VIII U 742/07 decyzje Prezesa KRUS: z dnia 24.01.2007r. (...) 20.03.2007r. (bez numeru) 20.03.2007 r. (...), z dnia 2.03.2007r. KU- (...), przy czym został opisany przez Sąd przedmiot rozstrzygnięcia każdej z wym. wyż. decyzji.

W związku z powyższym przyjął Sąd, że bezprzedmiotowe jest postępowanie dotyczące decyzji z dnia 28.02.2006r. (...)400- (...) (k.55.a.r.), z dnia 28.02.2006r. (...)400- (...) (k.54 a.r.), z dnia 22.05.2006r. (...)400-398/b/2006 (...), z dnia 22.05.2006r. (...)400-398/a/2006 (...).

W tak ustalonym stanie faktycznym dotyczących treści decyzji wydanych przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i treści orzeczeń sądów w sprawie tych decyzji Sąd z całą stanowczością stwierdził, że rozstrzygnięcie niniejszej sprawy nie jest w żaden sposób zależne od rozstrzygnięcia w sprawie VIII U 1745/07 dotyczącej odwołania od decyzji z dnia 20.07.2007r. (...) (pkt I).

W związku z powyższym na mocy art. 355 kpc w związku z art. 177§1 kpc Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji postanowienia.

Powyższe postanowienie w części dotyczącej punktu II zaskarżył zażaleniem odwołujący się R. S., z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu na rozprawie odwoławczej bezpośrednio z akt sprawy VIII U 1745/07. W uzasadnieniu zarzucił, że postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 355 § 2 kpc, albowiem zapadło wbrew temu przepisowi na posiedzeniu niejawnym, a nie na rozprawie. Nadto wnioskodawca reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem wywodził, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361 kpc, gdyż Sąd I instancji nie uzasadnił dlaczego uznał, że wydanie wyroku w sprawie stało się zbędne lub niedopuszczalne. Wskazując na inne toczące się od 2006r. sprawy w tym samym zakresie, a w szczególności do sygn. VIII U 1745/07 skarżący twierdził, że nie można przyjmować, iż w niniejszej sprawie występuje przesłanka z art. 355 § 1 kpc. Z tych względów odwołujący uważał zażalenie za uzasadnione.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zażalenie jest uzasadnione.

Jest niesporne, że zaskarżone postanowienie z dnia 2 lipca 2012r., którym Sąd pierwszej instancji umorzył postępowanie w sprawie decyzji z dnia 28 lutego 2006r. (...)400- (...), z dnia 22 maja 2006r. (...) 400-398/b/2006, (...) i z dnia 22 maja 2006r. (...) 400-398/a/2006 (...)- zostało wydane na posiedzeniu niejawnym, i w punkcie II dotyczyło umorzenia postępowania z powołaniem się na treść art. 355 kpc.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew, lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Z ustalonego stanu faktycznego w ocenie Sądu pierwszej instancji wydanie wyroku w określonym zakresie stało się bezprzedmiotowe.

Trafnie zarzuca wnioskodawca, że zgodnie z treścią art. 355 § 2 kpc postanowienie o umorzeniu postępowania może zapadnąć na posiedzeniu niejawnym, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew w piśmie procesowym albo gdy strony zawarły ugodę przed mediatorem, którą zatwierdził sąd. Przewidziane w tym przepisie (art. 355 § 2 kpc) sytuacje nie miały miejsca w konkretnym wypadku, co prowadzi do wniosku, iż Sąd pierwszej instancji błędnie skorzystał z możliwości umorzenia postępowania w trybie art. 355 kpc na posiedzeniu niejawnym. W ocenie Sądu Apelacyjnego doprowadziło to do pozbawienia strony możliwości obrony swoich praw i skutkowało z tej przyczyny nieważnością postępowania. W wyroku z dnia 10 lipca 1974r., sygn. II CR 331/74 Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż nieważność postępowania z powodu pozbawienia strony możliwości obrony jej praw zachodzi wówczas, gdy ze względu na uchybienia formalne – np. rozpoznanie sprawy wbrew przepisom prawa, na posiedzeniu niejawnym

zamiast na rozprawie- strona została pozbawiona możliwości brania udziału w sprawie oraz zgłoszenia twierdzeń faktycznych i wniosków dowodowych (OSNC 1975/5/84, lex 1797).

Z przedstawionych wyżej względów - Sąd Apelacyjny uznał zażalenie za uzasadnione i na zasadzie art. 386 § 2 kpc w zw. z art. 379 pkt. 5 i 397 § 1 i § 2 kpc orzekł jak w sentencji.